

BILAG I
PRODUKTRESUMÉ

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde
Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde

2. KVALITATIV OG KVANTITATIV SAMMENSÆTNING

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde

Hver hård enterokapsel indeholder 120 mg dimethylfumarat.

Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde

Hver hård enterokapsel indeholder 240 mg dimethylfumarat.

Alle hjælpestoffer er anført under pkt. 6.1.

3. LÆGEMIDDELFORM

Hård enterokapsel (enterokapsel)

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde

Kapsler, størrelse 0, tilnærmelsesvis 21,7 mm, med hvid, uigennemsigtig hoveddel og blå, uigennemsigtig hætte. 'D120' er præget med sort blæk på hætte og hoveddel.

Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde

Kapsler, størrelse 0, tilnærmelsesvis 21,7 mm, med hvid, uigennemsigtig hoveddel og blå, uigennemsigtig hætte. 'D240' er præget med sort blæk på hætte og hoveddel.

4. KLINISKE OPLYSNINGER

4.1 Terapeutiske indikationer

Dimethyl fumarate Teva er indiceret til behandling af voksne og pædiatriske patienter i alderen 13 år og derover med relapsing-remitterende multipel sklerose (RRMS).

4.2 Dosering og administration

Behandling skal påbegyndes under supervision af en læge med erfaring i behandling af multipel sklerose.

Dosering

Startdosis er 120 mg to gange dagligt. Efter 7 dage øges dosis til den anbefalede vedligeholdelsesdosis på 240 mg to gange dagligt (se pkt. 4.4).

Hvis en patient glemmer en dosis, må der ikke tages en dobbeltdosis. Patienten må kun tage den glemte dosis, hvis doserne kan tages med 4 timers mellemrum. Ellers skal patienten vente indtil den næste planlagte dosis.

En midlertidig dosisreduktion til 120 mg to gange dagligt kan reducere forekomsten af rødme og gastrointestinale bivirkninger. Den anbefalede vedligeholdelsesdosis på 240 mg to gange dagligt bør

genoptages inden for 1 måned.

Dimethyl fumarate Teva skal tages sammen med mad (se pkt. 5.2). Hos de patienter, der måtte opleve rødme eller gastrointestinale bivirkninger, kan indtagelse af Dimethyl fumarate Teva sammen med mad forbedre tolerancen (se pkt. 4.4, 4.5 og 4.8).

Særlige populationer

Ældre

Der foreligger begrænsede data fra de kliniske studier om anvendelse af dimethylfumarat hos patienter fra og med 55 år, og studierne inkluderede ikke et tilstrækkeligt antal patienter fra og med 65 år til at kunne fastslå, om de reagerer anderledes end yngre patienter (se pkt. 5.2). Baseret på det aktive stofs virkningsmekanisme er der intet teoretisk grundlag for, at dosisjustering hos ældre er nødvendig.

Nyre- og leverinsufficiens

Dimethylfumarat er ikke blevet undersøgt hos patienter med nyre- eller leverinsufficiens. Baseret på kliniske, farmakologiske studier er dosisjustering ikke nødvendig (se pkt. 5.2). Der skal udvises forsigtighed ved behandling af patienter med alvorlig nyre- eller leverinsufficiens (se pkt. 4.4).

Pædiatrisk population

Doseringen er den samme hos voksne og pædiatriske patienter i alderen 13 år og derover. De foreliggende data er beskrevet i pkt. 4.4, 4.8, 5.1 og 5.2.

Der foreligger begrænsede data for børn i alderen 10-12 år.

Dimethylfumarats sikkerhed og virkning hos børn under 10 år er endnu ikke klarlagt.

Administration

Til oral brug.

Kapslen skal sluges hel. Kapslen eller dens indhold må ikke knuses, deles, opløses, suttes eller tygges, da tabletternes syreresistente overtræk forebygger gastrointestinal irritation.

4.3 Kontraindikationer

Overfølsomhed over for det aktive stof eller over for et eller flere af hjælpestofferne anført i pkt. 6.1. Formodet eller bekræftet progressiv multifokal leukoencefalopati (PML).

4.4 Særlige advarsler og forsigtighedsregler vedrørende brugen

Blodprøver/laboratorietests

Der er set ændringer i laboratorie-værdier på nyreparametre i kliniske forsøg hos patienter behandlet med dimethylfumarat (se pkt. 4.8). Den kliniske betydning af disse ændringer kendes ikke. Vurdering af nyrefunktion (f.eks. kreatinin, blodureanitrogen og urinundersøgelse) anbefales inden behandlingsstart, 3 og 6 måneder efter behandlingsstart og derefter hver 6. til 12. måned samt på klinisk indikation.

Lægemiddelinduceret leverskade, herunder forhøjede leverenzymmer (≥ 3 øvre normalgrænse, *upper limit of normal* (ULN)) og forhøjede niveauer af total bilirubin (≥ 2 ULN), kan forekomme som følge af behandling med dimethylfumarat. Dette kan opstå umiddelbart efter adskillige uger eller efter længere tid. Det er observeret, at bivirkningerne ophørte efter seponering af behandlingen. En vurdering af niveauerne af serum-aminotransferaser (f.eks. alaninaminotransferase (ALAT), aspartataminotransferase (ASAT)) og totalt bilirubin anbefales før behandlingsstart og under behandlingen, efter klinisk indikation.

Patienter behandlet med dimethylfumarat kan udvikle lymfopeni (se pkt. 4.8). Inden behandling med

dimethylfumarat skal der foretages en aktuel komplet blodtælling, der inkluderer lymfocytter.

Hvis lymfocytallet ligger under normalområdet, skal en grundig evaluering af mulige årsager være gennemført, før behandlingen med dimethylfumarat indledes. Dimethylfumarat er ikke blevet undersøgt hos patienter med eksisterende lave lymfocytaltal, og der skal udvises forsigtighed ved behandling af disse patienter. Dimethylfumarat bør ikke påbegyndes hos patienter med svær lymfopeni (lymfocytaltal $< 0,5 \times 10^9/l$).

Efter behandlingsstart skal der foretages komplet blodtælling, der inkluderer lymfocytter, hver 3 måned.

På grund af en øget risiko for progressiv multifokal leukoencefalopati (PML) anbefales særlig overvågning af patienter med lymfopeni som følger:

- Dimethylfumarat bør seponeres hos patienter med langvarig, svær lymfopeni (lymfocytaltal $< 0,5 \times 10^9/l$), der varer i mere end seks måneder.
- Benefit/risk-forholdet ved behandlingen med dimethylfumarat hos patienter med vedvarende moderat nedsat absolut lymfocytaltal $\geq 0,5 \times 10^9/l$ til $< 0,8 \times 10^9/l$, der varer mere end seks måneder, skal revurderes.
- Hos patienter med lymfocytaltal under nedre normalgrænse (*lower limit of normal* (LLN)) som fastsat i den lokale laboratoriereference anbefales regelmæssig kontrol af det absolutte lymfocytaltal. Øvrige faktorer, der kan øge den individuelle PML-risiko yderligere, bør overvejes (se underpunktet om PML nedenfor).

Lymfocytaltallene skal følges indtil normalisering (se pkt. 5.1). Efter normalisering, og hvis der ikke er andre behandlingsmuligheder, skal beslutningen om at genstarte behandlingen med dimethylfumarat efter behandlingsafbrydelse baseres på et klinisk skøn.

Magnetisk resonansskanning (MR-skanning)

Før behandlingen med dimethylfumarat indledes, skal en *baseline*-MR-skanning være til rådighed (sædvanligvis inden for 3 måneder) som reference. Behovet for yderligere MR-scanning bør overvejes i overensstemmelse med nationale og lokale anbefalinger. MR-billeddiagnostik kan overvejes som en del af en nøjere overvågning af patienter, der menes at have en øget risiko for PML. Skulle der være klinisk mistanke om PML, skal MR-skanning foretages med det samme til diagnostisk formål.

Progressiv multifokal leukoencefalopati (PML)

Der er indberettet PML hos patienter behandlet med dimethylfumarat (se pkt. 4.8). PML er en opportunistisk infektion, forårsaget af John Cunningham-virus (JCV). PML kan være dødelig eller resultere i svær invaliditet.

Der er observeret tilfælde af PML ved behandling med dimethylfumarat og andre lægemidler, der indeholder fumarater, hos patienter med lymfopeni (lymfocytaltal under LLN). Moderat til svær, langvarig lymfopeni synes at øge risikoen for PML med dimethylfumarat. Dog kan risikoen ikke udelukkes hos patienter med let lymfopeni.

Øvrige faktorer, der kan bidrage til en øget risiko for PML i forbindelse med lymfopeni er:

- varigheden af behandlingen med dimethylfumarat. Der er forekommet tilfælde af PML efter cirka 1 til 5 års behandling, selvom det nøjagtige forhold med behandlingsvarigheden er ukendt.
- udtalte fald i CD4+ og især i CD8+ T-celletal, som er vigtige for immunforsvaret (se pkt. 4.8), og
- tidligere immunsuppressiv eller immunmodulatorisk behandling (se nedenfor).

Læger skal evaluere deres patienter for at afgøre, om symptomerne indikerer neurologisk dysfunktion, og, hvis dette er tilfældet, om disse symptomer er typiske for MS eller kan være tegn på PML.

Ved det første tegn eller symptom, der tyder på PML, bør dimethylfumarat seponeres, og der skal udføres passende diagnostiske evalueringer, herunder undersøgelse af cerebrospinalvæsken for JCV-DNA ved hjælp af den kvantitative PCR-teknik (*Polymerase Chain Reaction*). Symptomer på PML kan ligne et MS-angreb. Typiske symptomer forbundet med PML er forskellige, udvikles i løbet af dage eller uger og omfatter progressiv svaghed i den ene side af kroppen eller klodsethed af lemmer, synsforstyrrelser og ændret tankegang, hukommelse og orientering, hvilket fører til forvirring og personlighedsændringer. Læger skal navnlig være opmærksomme på symptomer, der tyder på PML, som patienten muligvis ikke selv bemærker. Patienten skal også rådgives om at informere sin partner eller omsorgspersoner om behandlingen, da de kan bemærke symptomer, som patienten ikke selv er klar over.

PML kan kun opstå, hvis patienten har JCV-infektion. Man skal være opmærksom på, at det ikke er undersøgt, om lymfopeni har indflydelse på nøjagtigheden af testning af serum for anti-JVC-antistoffer hos patienter behandlet med dimethylfumarat. Det skal også bemærkes, at en negativ anti-JVC-antistoftest (ved tilstedeværelsen af normale lymfocytter) ikke udelukker muligheden for senere JCV-infektion.

Hvis en patient udvikler PML, skal dimethylfumarat seponeres permanent.

Tidligere behandling med immunsuppressive eller immunmodulerende præparater

Der er ikke udført studier, som evaluerer dimethylfumarats virkning og sikkerhed hos patienter, der er skiftet fra andre sygdomsmodificerende behandlinger til dimethylfumarat. Det er muligt, at tidligere immunsuppressiv behandling kan have indflydelse på udviklingen af PML hos patienter behandlet med dimethylfumarat.

Der er observeret tilfælde af PML hos patienter, der tidligere havde været i behandling med natalizumab, som er kendt for at medføre en risiko for udvikling af PML. Læger bør være opmærksomme på, at tilfælde af PML, der optræder kort tid efter seponering af natalizumab, ikke nødvendigvis er ledsaget af lymfopeni.

Endvidere er størstedelen af bekræftede PML-tilfælde i forbindelse med dimethylfumarat indtruffet hos patienter, der tidligere har gennemgået immunmodulerende behandling.

Når patienter skifter fra en anden sygdomsmodificerende behandling til dimethylfumarat, skal den anden terapi halveringstid og virkningsmekanisme tages i betragtning for at undgå en additiv immuneffekt og samtidig nedsætte risikoen for reaktivering af MS.

Det anbefales at foretage en komplet blodtælling, før behandling med dimethylfumarat indledes og regelmæssigt under behandlingen (se Blodprøver/laboratorietests ovenfor).

Alvorlig nyre- og leverinsufficiens

Dimethylfumarat er ikke blevet undersøgt hos patienter med alvorlig nyre- eller leverinsufficiens, og der skal derfor udvises forsigtighed ved brug hos disse patienter (se pkt. 4.2).

Alvorlig, aktiv gastrointestinal sygdom

Dimethylfumarat er ikke blevet undersøgt hos patienter med alvorlig, aktiv gastrointestinal sygdom, og der skal derfor udvises forsigtighed hos disse patienter.

Rødme (flushing)

I kliniske studier har 34 % af dimethylfumarat-behandlede patienter oplevet rødme. Hos hovedparten af de patienter, der oplevede rødme, var sværhedsgraden let til moderat. Data fra studier med raske frivillige tyder på, at rødme relateret til dimethylfumarat sandsynligvis er medieret via prostaglandin. Et kort behandlingsforløb med 75 mg acetylsalicylsyre uden entero-overtræk kan gavne patienter, der er påvirket af intolerabel rødme (se pkt. 4.5). I to studier med raske frivillige blev forekomsten og sværhedsgraden af rødme reduceret i doseringsperioden.

I kliniske studier oplevede 3 ud af i alt 2.560 patienter behandlet med dimethylfumarat alvorlig rødme, der formodentlig var overfølsomheds- eller anafylaktoide reaktioner. Tilfældene var ikke livstruende, men førte til indlæggelse. Ordinerende læger og patienter skal være opmærksomme på dette i tilfælde af svær blussen eller rødme (se pkt. 4.2, 4.5 og 4.8).

Anafylaktiske reaktioner

Tilfælde med anafylaksi/anafylaktoide reaktioner er blevet rapporteret efter administration af dimethylfumarat hos patienter efter markedsføringen. Symptomerne kan inkludere dyspnø, hypoksi, hypotension, angioødem, udslæt eller nældefeber. Mekanismen bag anafylaksi induceret af dimethylfumarat er ikke kendt. Generelt opstår disse reaktioner efter den første dosis, men de kan også opstå når som helst i løbet af behandlingen og kan være alvorlige og livstruende. Patienterne skal informeres om, at de skal afbryde behandlingen og straks søge lægehjælp, hvis de oplever tegn eller symptomer på anafylaksi. Behandlingen må ikke genoptages (se pkt. 4.8).

Infektioner

I placebokontrollerede fase III-studier var forekomsten af infektioner (60 % mod 58 %) og alvorlige infektioner (2 % mod 2 %) sammenlignelig hos patienter behandlet med henholdsvis dimethylfumarat og placebo. På grund af dimethylfumarats immunmodulerende egenskaber (se pkt. 5.1) skal det imidlertid overvejes at seponere behandlingen med dimethylfumarat, hvis patienten udvikler en alvorlig infektion, og fordele og risici skal revurderes, før behandlingen genoptages. Patienter, der får dimethylfumarat, skal informeres om at indberette symptomer på infektioner til en læge. Patienter med alvorlige infektioner bør ikke starte behandling med dimethylfumarat, før infektionen/infektionerne er overstået.

Der blev ikke observeret øget forekomst af alvorlige infektioner hos patienter med lymfocytalt $< 0,8 \times 10^9/l$ eller $< 0,5 \times 10^9/l$ (se pkt. 4.8). Hvis behandling fortsættes hos patienter med moderat til svær, langvarig lymfopeni, kan risikoen for en opportunistisk infektion, herunder PML, ikke udelukkes (se pkt. 4.4, underafsnittet om PML).

Herpes zoster-infektioner

Der er forekommet tilfælde af herpes zoster med dimethylfumarat. De fleste af tilfældene var ikke alvorlige, men der er indberettet alvorlige tilfælde, herunder dissemineret herpes zoster, herpes zoster ophthalmicus, herpes zoster oticus, neurologisk herpes zoster-infektion, herpes zoster-meningoencefalitis og herpes zoster-meningomyelitis. Disse tilfælde kan forekomme når som helst under behandlingen. Overvåg patienter, der tager dimethylfumarat, for tegn og symptomer på herpes zoster, især hvis der er rapporteret samtidig lymfocytopeni. Dersom der forekommer herpes zoster, skal der administreres en egnet behandling mod herpes zoster. Overvej at pausere dimethylfumarat-behandlingen hos patienter med alvorlige infektioner, indtil infektionen er overstået (se pkt. 4.8).

Påbegyndelse af behandlingen

Behandlingen med dimethylfumarat skal startes gradvist for at reducere forekomsten af rødme og gastrointestinale bivirkninger (se pkt. 4.2).

Fanconis syndrom

Der er indberettet tilfælde af Fanconis syndrom for et lægemiddel indeholdende dimethylfumarat i kombination med andre fumarsyreestere. En tidlig diagnosticering af Fanconis syndrom og seponering af dimethylfumarat-behandlingen er vigtig for at forhindre opståen af nyreinsufficiens og osteomalaci, da syndromet normalt er reversibelt. De vigtigste tegn er proteinuri, glukosuri (med normale blodsukkerniveauer), hyperaminoaciduri og fosfaturi (muligvis samtidigt med hypofosfatæmi). Progression kan omfatte symptomer såsom polyuri, polydipsi og proksimal muskelsvaghed. I sjældne tilfælde kan der forekomme hypofosfatæmisk osteomalaci med ikke-lokaliserede knoglesmerter, forhøjet alkalisk fosfatase i serum og stress-frakturer. Det skal fremhæves, at Fanconis syndrom kan forekomme uden forhøjede kreatininniveauer eller lav glomerulær filtrationshastighed. I tilfælde af uklare symptomer bør Fanconis syndrom overvejes, og passende undersøgelser foretages.

Pædiatrisk population

Sikkerhedsprofilen for pædiatriske patienter svarer kvalitativt til den for voksne, og advarslerne og forsigtighedsreglerne gælder derfor også for de pædiatriske patienter. Se pkt. 4.8 for kvantitative forskelle i sikkerhedsprofilen.

Dimethylfumarats langtidsikkerhed hos den pædiatriske population er endnu ikke klarlagt.

Natrium

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol natrium (23 mg) pr. hård enterokapsel, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

4.5 Interaktion med andre lægemidler og andre former for interaktion

Dimethylfumarat er ikke blevet undersøgt i kombination med anti-neoplastiske eller immunsuppressive terapier, og der skal derfor udvises forsigtighed ved samtidig administration. I kliniske studier af multipel sklerose blev samtidig kortvarig, intravenøs kortikosteroidbehandling af attacker ikke forbundet med en klinisk relevant stigning i infektioner.

Samtidig administration af ikke-levende vacciner i henhold til nationale vaccinationsprogrammer kan overvejes under behandling med dimethylfumarat. I et klinisk studie med deltagelse af i alt 71 patienter med relapsing-remitterende multipel sklerose, som fik 240 mg dimethylfumarat to gange dagligt i mindst 6 måneder (n = 38) eller ikke-pegylet interferon i mindst 3 måneder (n = 33), sås et sammenligneligt immunrespons (defineret som en \geq fordobling af titer fra før til efter vaccinationen) over for tetanustoksoid (recall-antigen) og en konjugeret meningokok C polysaccharid-vaccine (neoantigen). Immunresponsen over for forskellige serotyper af en ukonjugeret 23-valent pneumokok polysaccharid-vaccine (T-celle-uafhængigt antigen) varierede imidlertid i begge behandlingsgrupper. Et positivt immunrespons defineret som en \geq firedobling af antigenitet over for de tre vacciner, blev opnået hos færre personer i begge behandlingsgrupper. Der sås små numeriske forskelle i responsen over for tetanustoksoid og pneumokok serotype 3-polysaccharid i ikke-pegylet interferons favør.

Der foreligger ingen kliniske data om virkning og sikkerhed ved levende, svækkede vacciner hos patienter, der får dimethylfumarat. Levende vacciner kan medføre en øget risiko for klinisk infektion og bør ikke gives til patienter i behandling med dimethylfumarat, medmindre denne potentielle risiko i ganske særlige tilfælde anses for at blive opvejet af risikoen for den enkelte ved ikke at blive vaccineret.

Under behandling med dimethylfumarat bør samtidig brug af andre fumarsyrederivater (topiske eller systemiske) undgås.

Hos mennesker metaboliseres dimethylfumarat ekstensivt af esteraser, inden det når systemkredsløbet, og der sker en yderligere metabolisering vha. tricarboxylsyrecyklussen uden involvering af CYP-systemet. Der blev ikke identificeret potentielle risici for interaktion med andre lægemidler i *in*

in vitro-studier af CYP-hæmning og -induktion, et p-glykoprotein-studie eller studier af dimethylfumarats og monomethylfumarats proteinbinding (en primær metabolit af dimethylfumarat).

Hyppigt anvendte lægemidler til patienter med multipel sklerose, intramuskulær interferon beta-1a og glatirameracetat blev testet klinisk for potentielle interaktioner med dimethylfumarat og ændrede ikke dimethylfumarats farmakokinetiske profil.

Evidens fra studier med raske frivillige tyder på at rødme relateret til dimethylfumarat sandsynligvis er medieret via prostaglandin. I to studier med raske frivillige medførte administration af 325 mg (eller ækvivalent hermed) acetylsalicylsyre uden entero-overtræk, 30 minutter før dimethylfumarat med administration i henholdsvis 4 dage og 4 uger, ikke en ændring i dimethylfumarats farmakokinetiske profil. Det bør overvejes, om der er potentielle risici i forbindelse med acetylsalicylsyrebehandling før samtidig administration af dimethylfumarat hos patienter med relapsing-remitterende MS. Langvarig (> 4 uger) vedvarende brug af acetylsalicylsyre er ikke blevet undersøgt (se pkt. 4.4 og 4.8).

Samtidig behandling med nefrotoksiske lægemidler (såsom aminoglykosider, diuretika, non-steroid antiinflammatoriske lægemidler eller lithium) kan øge risikoen for renale bivirkninger (f.eks. proteinuri, se pkt. 4.8) hos patienter, der tager dimethylfumarat (se pkt. 4.4 Blodprøver/laboratorietests).

Indtagelse af moderate mængder alkohol øgede ikke eksponeringen for dimethylfumarat og var ikke forbundet med flere bivirkninger. Indtagelse af store mængder stærke alkoholiske drikke (mere end 30 volumen-% alkohol) bør undgås inden for en time efter indtagelse af dimethylfumarat, da alkohol kan medføre en øget hyppighed af gastrointestinale bivirkninger.

In vitro-studier af CYP-induktion viste ikke interaktion mellem dimethylfumarat og p-piller. Der er ikke udført *in vivo*-interaktionsstudier med orale præventionsmidler. I et *in vivo*-studie medførte samtidig administration af dimethylfumarat og et oralt præventionsmiddel (norgestimol og etinylestradiol) ingen relevant ændring i virkningen af det orale præventionsmiddel. Der er ikke udført interaktionsstudier med orale præventionsmidler med andre progestogener, men det forventes ikke, at dimethylfumarat påvirker deres virkning.

Pædiatrisk population

Interaktionsstudier er kun udført hos voksne.

4.6 Fertilitet, graviditet og amning

Graviditet

Der er ingen eller utilstrækkelige data fra anvendelse af dimethylfumarat til gravide kvinder. Dyreforsøg har påvist reproduktionstoksicitet (se pkt. 5.3). Dimethylfumarat bør ikke anvendes under graviditeten og til kvinder i den fertile alder, som ikke anvender sikker kontraception (se pkt. 4.5). Dimethyl fumarate Teva bør kun anvendes under graviditet, hvis det er strengt nødvendigt, og den potentielle fordel for kvinden opvejer den potentielle risiko for fosteret.

Amning

Det er ukendt, om dimethylfumarat eller dets metabolitter udskilles i human mælk. En risiko for nyfødte/spædbørn kan ikke udelukkes. Det skal besluttes, om amning eller behandling med Dimethyl fumarate Teva skal ophøre, idet der tages højde for fordelene ved amning for barnet i forhold til de terapeutiske fordele for moderen.

Fertilitet

Der er ingen data om virkningerne af dimethylfumarat på fertiliteten hos mennesker. Data fra non-kliniske studier tyder ikke på, at dimethylfumarat er forbundet med en øget risiko for nedsat fertilitet

(se pkt. 5.3).

4.7 Virkning på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner

Dimethyl fumarate Teva påvirker ikke eller kun i ubetydelig grad evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner. Der er ikke foretaget studier af virkningen på evnen til at føre motorkøretøj og betjene maskiner, men der blev ikke set virkninger, der potentielt påvirker denne evne, i relation til dimethylfumarat i kliniske studier.

4.8 Bivirkninger

Resumé af sikkerhedsprofilen

De hyppigste bivirkninger ($\geq 10\%$) hos patienter behandlet med dimethylfumarat var rødme og gastrointestinale gener (dvs. diarré, kvalme, abdominalsmerter, smerter i den øverste del af abdomen). Rødme og gastrointestinale gener er tilbøjelige til at opstå tidligt i behandlingen (primært den første måned), og hos patienter, der får disse bivirkninger, kan de forekomme med mellemrum under den fortsatte behandling med dimethylfumarat. De hyppigst rapporterede bivirkninger, som førte til seponering ($> 1\%$) hos patienter behandlet med dimethylfumarat, var rødme (3 %) og gastrointestinale lidelser (4 %).

I placebokontrollerede og ikke-kontrollerede kliniske studier har i alt 2.513 patienter fået dimethylfumarat i perioder på op til 12 år med en total eksponering, der svarer til 11.318 personår. I alt 1.169 patienter har fået mindst 5 års behandling med dimethylfumarat, og 426 patienter har fået mindst 10 års behandling med dimethylfumarat. Erfaringen fra ikke-kontrollerede kliniske forsøg svarer til erfaringen fra de placebokontrollerede kliniske forsøg.

Resumé af bivirkninger i tabelform

Bivirkninger, som er fremkommet fra kliniske studier, sikkerhedsstudier efter markedsføring og spontane rapporter, er angivet i tabellen nedenfor.

Bivirkningerne angives med MedDRA-foretrukne termer i henhold til MedDRA-systemorganklassen. Forekomsten af bivirkninger herunder udtrykkes i henhold til følgende kategorier:

- Meget almindelig ($\geq 1/10$)
- Almindelig ($\geq 1/100$ til $< 1/10$)
- Ikke almindelig ($\geq 1/1.000$ til $< 1/100$)
- Sjælden ($\geq 1/10.000$ til $< 1/1.000$)
- Meget sjælden ($< 1/10.000$)
- Ikke kendt (hyppighed kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data)

MedDRA-systemorganklasse	Bivirkning	Hyppighedskategori
Infektioner og parasitære sygdomme	Gastroenteritis	Almindelig
	Progressiv multifokal leukoencefalopati (PML)	Ikke kendt
	Herpes zoster	Ikke kendt
Blod og lymfesystem	Lymfopeni	Almindelig
	Leukopeni	Almindelig
	Trombocytopeni	Ikke almindelig
Immunsystemet	Overfølsomhed	Ikke almindelig
	Anafylaksi	Ikke kendt
	Dyspnø	Ikke kendt
	Hypoksi	Ikke kendt
	Hypotension	Ikke kendt
	Angioødem	Ikke kendt
Nervesystemet	Brændende fornemmelse	Almindelig

Vaskulære sygdomme	Rødme (<i>flushing</i>)	Meget almindelig
	Hedestigning	Almindelig
Luftveje, thorax og mediastinum	Rinorré	Ikke kendt
Mave-tarm-kanalen	Diarré	Meget almindelig
	Kvalme	Meget almindelig
	Smerter i den øverste del af abdomen	Meget almindelig
	Abdominal smerter	Meget almindelig
	Opkastning	Almindelig
	Dyspepsi	Almindelig
	Gastritis	Almindelig
	Gastrointestinale gener	Almindelig
Lever og galdeveje	Forhøjet aspartataminotransferase	Almindelig
	Forhøjet alaninaminotransferase	Almindelig
	Lægemiddelinduceret leverskade	Ikke kendt
Hud og subkutane væv	Pruritus	Almindelig
	Udslæt	Almindelig
	Erytem	Almindelig
	Alopeci	Almindelig
Nyrer og urinveje	Proteinuri	Almindelig
Almene symptomer og reaktioner på administrationsstedet	Varmefølelse	Almindelig
Undersøgelser	Ketoner i urinen	Meget almindelig
	Albuminuri	Almindelig
	Forhøjet antal hvide blodlegemer	Almindelig

Beskrivelse af udvalgte bivirkninger

Rødme (flushing)

I de placebokontrollerede studier var hyppigheden af rødme (34 % *versus* 4 %) og hedestigning (7 % *versus* 2 %) højere hos patienter behandlet med dimethylfumarat sammenlignet med placebo. Rødme beskrives sædvanligvis som rødme eller hedestigning, men kan inkludere andre gener (f.eks. varme, rødlige pletter, kløe og brændende fornemmelse). Rødme er tilbøjelig til at starte tidligt under behandlingen (primært den første måned), og kan hos patienter, som oplever rødme, optræde med mellemrum under hele dimethylfumarat-behandlingen. Hos patienter med rødme var bivirkningen let til moderat hos flertallet. I alt 3 % af patienterne behandlet med dimethylfumarat afbrød behandlingen pga. rødme. Hyppigheden af alvorlig rødme, som kan kendetegnes ved generaliseret erytem, udslæt og/eller pruritus, blev set hos under 1 % af patienterne behandlet med dimethylfumarat (se pkt. 4.2 og 4.5).

Mave-tarm-kanalen

Hyppigheden af gastrointestinale gener (f.eks. diarré [14 % *versus* 10 %], kvalme [12 % *versus* 9 %], øvre abdominalsmerter [10 % *versus* 6 %], abdominalsmerter [9 % *versus* 4 %], opkastning [8 % *versus* 5 %] og dyspepsi [5 % *versus* 3 %]) var højere hos de patienter, der fik dimethylfumarat, sammenlignet med placebo. Gastrointestinale gener er tilbøjelige til at begynde tidligt i behandlingen (primært den første måned) og kan hos patienter, som oplever gastrointestinale gener, optræde med mellemrum under hele behandlingen med dimethylfumarat. Hos hovedparten af de patienter, der oplevede gastrointestinale gener, var de lette til moderate. Fire procent (4 %) af patienterne behandlet med dimethylfumarat afbrød behandlingen pga. gastrointestinale hændelser. Alvorlige

gastrointestinale hændelser, herunder gastroenteritis og gastritis, blev set hos 1 % af patienterne behandlet med dimethylfumarat (se pkt. 4.2).

Leverfunktion

Baseret på data fra placebokontrollerede studier havde størstedelen af de patienter, der oplevede en stigning, leveraminotransferaser, som lå under 3 gange den øvre normalgrænse (ULN). Den øgede hyppighed af forhøjede leveraminotransferaser hos patienter behandlet med dimethylfumarat i forhold til placebo sås primært i de første 6 måneder af behandlingen. Der blev set forhøjede alaninaminotransferase og aspartataminotransferase ≥ 3 gange ULN hos henholdsvis 5 % og 2 % af patienterne behandlet med placebo og hos 6 % og 2 % af patienterne behandlet med dimethylfumarat. Seponering på grund af forhøjede leveraminotransferaser var < 1 % og sammenlignelig hos patienter behandlet med dimethylfumarat eller placebo. Forhøjede aminotransferaser ≥ 3 gange ULN med samtidige forhøjelser i total bilirubin > 2 gange ULN blev ikke observeret i placebokontrollerede studier.

Forhøjede leverenzymmer og tilfælde med lægemiddelinduceret leverskade (forhøjelser i aminotransferaser ≥ 3 gange ULN med samtidige forhøjelser i total bilirubin > 2 gange ULN) er blevet rapporteret efter markedsføring efter administration af dimethylfumarat. Forhøjelserne ophørte, efter behandlingen blev seponeret.

Lymfopeni

I de placebokontrollerede studier havde de fleste patienter (> 98 %) normale lymfocytværdier inden behandlingsstart. Ved behandling med dimethylfumarat faldt de gennemsnitlige lymfocytaltal i løbet af det første år, hvorefter de nåede et plateau. I gennemsnit faldt lymfocytaltallene cirka 30 % under *baseline*-værdien. Middel og mediane lymfocytaltal forblev inden for normalgrænserne. Lymfocytaltal $< 0,5 \times 10^9/l$ blev observeret hos < 1 % af de placebobehandlede patienter og hos 6 % af de dimethylfumarat-behandlede patienter. Et lymfocytaltal $< 0,2 \times 10^9/l$ blev observeret hos 1 dimethylfumarat-behandlet patient og hos ingen af de placebobehandlede patienter.

I kliniske studier (både kontrollerede og ikke-kontrollerede) optrådte lymfopeni hos 41 % af patienterne i behandling med dimethylfumarat (defineret i disse studier som $< 0,91 \times 10^9/l$). Let lymfopeni (lymfocytaltal $\geq 0,8 \times 10^9/l$ til $< 0,91 \times 10^9/l$) blev observeret hos 28 % af patienterne, moderat lymfopeni (lymfocytaltal $\geq 0,5 \times 10^9/l$ til $< 0,8 \times 10^9/l$), der varede ved i mindst seks måneder, blev observeret hos 11 % af patienterne, og svær lymfopeni (lymfocytaltal $< 0,5 \times 10^9/l$), der varede ved i mindst seks måneder, blev observeret hos 2 % af patienterne. I gruppen med svær lymfopeni forblev størstedelen af lymfocytaltallene $< 0,5 \times 10^9/l$ ved fortsat behandling.

Derudover viste et ikke-kontrolleret, prospektivt studie efter markedsføring efter 48 ugers behandling med dimethylfumarat ($n = 185$) en reduktion af CD4+ T-celler, der var moderat (antal $\geq 0,2 \times 10^9/l$ til $< 0,4 \times 10^9/l$) eller svær ($< 0,2 \times 10^9/l$) hos op til henholdsvis 37 % eller 6 % af patienterne, mens CD8+ T-celler blev hyppigere reduceret hos op til 59 % af patienterne med antal $< 0,2 \times 10^9/l$ og 25 % af patienterne med antal $< 0,1 \times 10^9/l$. I kontrollerede og ikke-kontrollerede kliniske studier blev patienter, der seponerede behandling med dimethylfumarat med lymfocytaltal under LLN, overvåget for normalisering af lymfocytaltal til LLN (se pkt. 5.1).

Infektioner, herunder PML og opportunistiske infektioner

Tilfælde af infektioner med John Cunningham-virus (JCV), der forårsagede progressiv multifokal leukoencefalopati (PML), er blevet indberettet i forbindelse med behandling med dimethylfumarat (se pkt. 4.4). PML kan være dødelig eller resultere i svær invaliditet. I et af de kliniske studier udviklede en patient i behandling med dimethylfumarat PML i koeksistens med svær, langvarig lymfopeni (lymfocytaltal fortrinsvis $< 0,5 \times 10^9/l$ i 3,5 år) med dødelig udgang. Efter markedsføringen er PML ligeledes observeret i koeksistens med moderat og let lymfopeni ($> 0,5 \times 10^9/l$ til $< LLN$ som fastsat i den lokale laboratoriereference).

I adskillige PML-tilfælde med bestemmelse af T-celleundergrupper på tidspunktet for PML-diagnosen viste CD8+ T-celletallene sig at være nedsat til $< 0,1 \times 10^9/l$, hvor reduktionen i CD4+ T-celletallene varierede (fra $< 0,05$ til $0,5 \times 10^9/l$) og korrelerede mere med den samlede sværhedsgrad af lymfopeni ($< 0,5 \times 10^9/l$ til $< LLN$). Derfor var CD4+/CD8+-forholdet øget hos disse patienter.

Moderat til svær, langvarig lymfopeni synes at øge risikoen for PML ved behandling med dimethylfumarat. Dog er PML også observeret hos patienter med let lymfopeni. Endvidere er størstedelen af tilfældene af PML efter markedsføringen indtruffet hos patienter > 50 år.

Der er indberettet herpes zoster-infektioner ved brug af dimethylfumarat. I et igangværende langtidsforlængelsesstudie, hvor 1.736 MS-patienter bliver behandlet med dimethylfumarat, oplevede cirka 5 % af patienterne et eller flere tilfælde af herpes zoster, hvoraf hovedparten var af let til moderat sværhedsgrad. De fleste patienter, herunder de, der oplevede en alvorlig herpes zoster-infektion, havde lymfocytaltal over den nedre normalgrænse. Hos størstedelen af individer med koeksisterende lymfocytaltal under LLN blev lymfopenien vurderet som moderat eller svær. Efter markedsføring var de fleste tilfælde af herpes zoster-infektion ikke alvorlige og ophørte ved behandling. Der er begrænsede tilgængelige data om absolut lymfocytaltal (*absolute lymphocyte count* - ALC) hos patienter med herpes zoster-infektion efter markedsføringen. Når det blev indberettet, oplevede de fleste patienter imidlertid moderat ($\geq 0,5 \times 10^9/l$ til $0,8 \times 10^9/l$) eller svær ($< 0,5 \times 10^9/l$ til $0,2 \times 10^9/l$) lymfopeni (se pkt. 4.4).

Laboratorieabnormiteter

I de placebokontrollerede studier var måling af ketoner i urinen (1+ eller højere) højere hos patienter behandlet med dimethylfumarat (45 %) sammenlignet med placebo (10 %). Der blev ikke observeret nogen negative kliniske konsekvenser i de kliniske forsøg.

Niveauet af 1,25-dihydroxyvitamin D faldt hos patienter behandlet med dimethylfumarat sammenlignet med placebo (median fald i procent fra *baseline* efter 2 år på henholdsvis 25 % og 15 %), og niveauet for parathyroideahormon (PTH) steg hos patienter behandlet med dimethylfumarat sammenlignet med placebo (median stigning i procent fra *baseline* efter 2 år på henholdsvis 29 % og 15 %). Middelværdierne for begge parametre forblev inden for normalværdierne.

Der blev set en forbigående stigning i middel-eosinofiltallene i løbet af behandlingens første 2 måneder.

Pædiatrisk population

I et 96-ugers åbent, randomiseret studie med aktiv kontrol hos pædiatriske patienter med RRMS i alderen 10 til under 18 år (120 mg to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af 240 mg to gange dagligt i resten af behandlingsperioden; studie population, n=78) viste sikkerhedsprofilen for pædiatriske patienter sig at svare til den, der tidligere er observeret for voksne patienter.

Det pædiatriske kliniske studie design var ikke det samme som for de placebokontrollerede kliniske studier hos voksne. Det kan derfor ikke udelukkes, at det kliniske studie design har bidraget til numeriske forskelle i bivirkninger mellem den pædiatriske og voksne population.

Følgende bivirkninger blev indberettet hyppigere (≥ 10 %) hos den pædiatriske population end hos den voksne population:

- Hovedpine blev indberettet hos 28 % af patienterne, der blev behandlet med dimethylfumarat, *versus* hos 36 % af patienterne, der blev behandlet med interferon beta-1a.
- Lidelser i mave-tarm-kanalen blev indberettet hos 74 % af patienterne, der blev behandlet med dimethylfumarat, *versus* hos 31 % af patienterne, der blev behandlet med interferon beta-1a. Blandt disse var abdominal smerter og opkastning de hyppigst indberettede med dimethylfumarat.
- Lidelser i luftveje, thorax og mediastinum blev indberettet hos 32 % af patienterne, der blev behandlet med dimethylfumarat, *versus* hos 11 % af patienterne, der blev behandlet med interferon beta-1a. Blandt disse var orofaryngeale smerter og hoste de hyppigst indberettede

med dimethylfumarat.

- Dysmenoré blev indberettet hos 17 % af patienterne, der blev behandlet med dimethylfumarat, *versus* hos 7 % af patienterne, der blev behandlet med interferon beta-1a.

I et lille 24 ugers åbent, ikke-kontrolleret studie med pædiatriske patienter i alderen 13 til 17 år med RRMS (120 mg to gange dagligt i 7 dage efterfulgt af 240 mg to gange dagligt i resten af behandlingsperioden; sikkerhedspopulation, n = 22), efterfulgt af et 96 ugers forlængelsesstudie (240 mg to gange dagligt; sikkerhedspopulation n = 20), syntes sikkerhedsprofilen at svare til den, der sås hos voksne patienter.

Der foreligger begrænsede data for børn i alderen 10-12 år. Dimethylfumarats sikkerhed og virkning hos børn under 10 år er endnu ikke klarlagt.

Indberetning af formodede bivirkninger

Når lægemidlet er godkendt, er indberetning af formodede bivirkninger vigtig. Det muliggør løbende overvågning af benefit/risk-forholdet for lægemidlet. Sundhedspersoner anmodes om at indberette alle formodede bivirkninger via det nationale rapporteringssystem anført i [Appendiks V](#).

4.9 Overdosering

Der er rapporteret tilfælde af overdosering med dimethylfumarat. Symptomerne beskrevet i disse tilfælde var i overensstemmelse med den kendte bivirkningsprofil for dimethylfumarat. Der er ingen kendte terapeutiske interventioner, som forstærker elimineringen af dimethylfumarat, og der er heller ingen kendt antidot. I tilfælde af overdosering anbefales det, at symptomatisk, understøttende behandling indledes iht. de kliniske indikationer.

5. FARMAKOLOGISKE EGENSKABER

5.1 Farmakodynamiske egenskaber

Farmakoterapeutisk klassifikation: Immunsuppressiva, andre immunsuppressiva, ATC-kode: L04AX07

Virkningsmekanisme

Den mekanisme, hvormed dimethylfumarat udøver en terapeutisk effekt ved multipel sklerose, er ikke til fulde klarlagt. Non-kliniske studier indikerer, at dimethylfumarats farmakodynamiske respons formentlig primært sker via aktivering af transkriptionsfaktorens Nuclear Factor (erythroid-derived 2)-Related Factor 2 (Nrf2) transkriptionsproces. Det er vist, at dimethylfumarat opregulerer Nrf2-afhængige antioxidantgener hos patienter (f.eks. NAD(P)H-dehydrogenase, quinon 1; [NQO1]).

Farmakodynamisk virkning

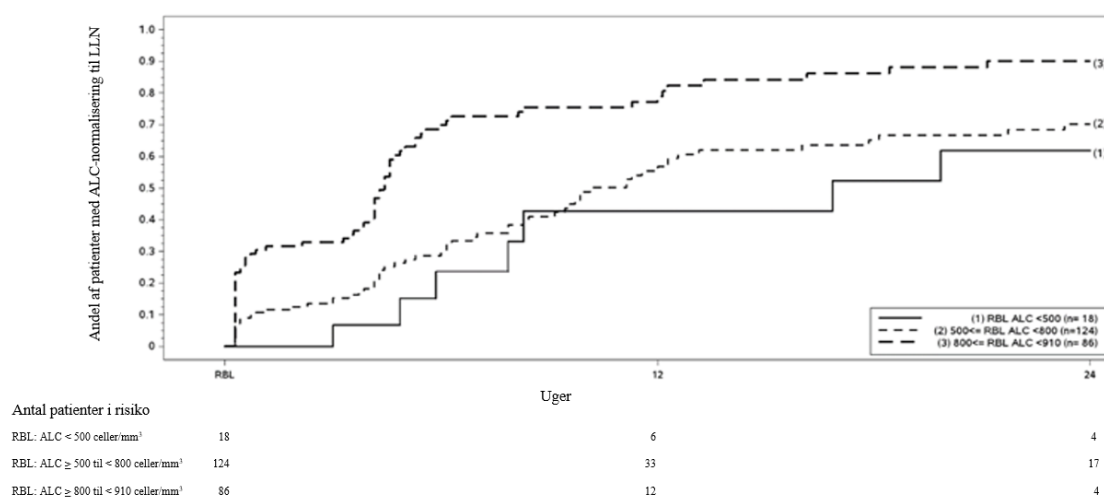
Virksomheder på immunsystemet

I non-kliniske og kliniske studier udviste dimethylfumarat antiinflammatoriske og immunmodulerende egenskaber. I non-kliniske modeller reducerer dimethylfumarat og monomethylfumarat, den primære metabolit af dimethylfumarat, signifikant immuncelleaktivering og den efterfølgende frigivelse af pro-inflammatoriske cytokiner som respons på inflammatoriske stimuli. I kliniske studier med psoriasis-patienter påvirkede dimethylfumarat lymfocytfenotyper via en nedregulering af pro-inflammatoriske cytokinprofiler (T_H1, T_H17) og viste tendens til antiinflammatorisk produktion (T_H2). Dimethylfumarat demonstrerede terapeutisk aktivitet i flere modeller med inflammatoriske eller neuroinflammatoriske skader. I fase 3-studier hos MS-patienter (DEFINE, CONFIRM og ENDORSE) faldt middel-lymfocytallet i gennemsnit med cirka 30 % i forhold til *baseline*-værdien i løbet af det første år med dimethylfumarat-behandling med et efterfølgende plateau. I disse studier blev patienter,

der seponerede dimethylfumarat-behandling, med lymfocytal under LLN (910 celler/mm^3) overvåget til normalisering af lymfocytal til LLN.

Figur 1 viser andelen af patienter, der er estimeret at nå LLN baseret på Kaplan-Meier-metoden uden langvarig svær lymfopeni. *Baseline* for normalisering (*recovery baseline* - RBL) blev defineret som den sidste ALC under behandling før seponering af dimethylfumarat. Den estimerede andel af patienter, der normaliserede til LLN ($\text{ALC} \geq 0,9 \times 10^9/l$) i uge 12 og uge 24, som havde let, moderat eller svær lymfopeni ved RBL, er vist i tabel 1, tabel 2 og tabel 3 med punktvis 95 % konfidensintervaller. Standardfejlen for Kaplan-Meier-estimatoren af overlevelseshæftning er beregnet ved anvendelse af Greenwoods formel.

Figur 1: Kaplan-Meier-metode. Andel af patienter med normalisering til $\geq 910 \text{ celler/mm}^3$ LLN fra *baseline* for normalisering (RBL)

Tabel 1: Kaplan-Meier-metode; Andel af patienter estimeret til at nå LLN, let lymfopeni ved *baseline* for normalisering (RBL), eksklusive patienter med langvarig svær lymfopeni

Antal patienter med let lymfopeni ^a i risiko	<i>Baseline</i> N = 86	Uge 12 N = 12	Uge 24 N = 4
Andel, der når LLN (95 % CI)		0,81 (0,71; 0,89)	0,90 (0,81; 0,96)

^a Patienter med $\text{ALC} < 910$ og $\geq 800 \text{ celler/mm}^3$ ved RBL, eksklusive patienter med langvarig svær lymfopeni.

Tabel 2: Kaplan-Meier-metode; Andel af patienter estimeret til at nå LLN, moderat lymfopeni ved *baseline* for normalisering (RBL), eksklusive patienter med langvarig svær lymfopeni

Antal patienter med moderat lymfopeni ^a i risiko	<i>Baseline</i> N = 124	Uge 12 N = 33	Uge 24 N = 17
Andel, der når LLN (95 % CI)		0,57 (0,46; 0,67)	0,70 (0,60; 0,80)

^a Patienter med $\text{ALC} < 800$ og $\geq 500 \text{ celler/mm}^3$ ved RBL, eksklusive patienter med langvarig svær lymfopeni.

Tabel 3: Kaplan-Meier-metode; Andel af patienter estimeret til at nå LLN, svær lymfopeni ved *baseline* for normalisering (RBL), eksklusive patienter med langvarig svær lymfopeni

Antal patienter med svær	<i>Baseline</i>	Uge 12	Uge 24
--------------------------	-----------------	--------	--------

lymfopeni^a i risiko	N = 18	N = 6	N = 4
Andel, der når LLN (95 % CI)		0,43 (0,20; 0,75)	0,62 (0,35; 0,88)

^a Patienter med ALC < 500 celler/mm³ ved RBL, eksklusive patienter med langvarig svær lymfopeni.

Klinisk virkning og sikkerhed

Der blev udført to 2-års randomiserede, dobbeltblindede, placebokontrollerede studier (DEFINE med 1.234 patienter og CONFIRM med 1.417 patienter) med patienter med relapsing-remitterende multipel sklerose (RRMS). Patienter med progressiv multipel sklerose deltog ikke i disse studier.

Virkingen (se tabellen nedenfor) og sikkerheden blev demonstreret hos patienter med scorer på den udvidede skala over invaliditetsstatus (*Expanded Disability Status Scale* - EDSS) på mellem 0 og 5, begge inklusive, som havde oplevet mindst 1 attack i året inden randomiseringen eller som inden for 6 uger før randomiseringen fik foretaget en MR-scanning, der viste mindst en gadolinium-forstærket (Gd+) læsion. Studiet CONFIRM inkluderede glatirameracetat som undersøgelsesblindet (dvs. at den studieansvarlige læge/investigatoren, der vurderede responsen på studiebehandlingen, var blindet) referencekomparator.

I DEFINE havde patienterne følgende mediane *baseline*-værdier: Alder 39 år, sygdomsvarighed 7,0 år, EDSS-score 2,0. Yderligere havde 16 % af patienterne en EDSS-score > 3,5, 28 % havde haft ≥ 2 attack i det forudgående år, og 42 % havde tidligere fået anden godkendt behandling for MS. I MRI-kohorten havde 36 % af patienterne gadolinium-forstærkede (Gd+) læsioner (gennemsnitligt 1,4).

I CONFIRM havde patienterne følgende mediane *baseline*-værdier: Alder 37 år, sygdomsvarighed 6,0 år, EDSS-score 2,5. Yderligere havde 17 % af patienterne en EDSS-score > 3,5, 32 % havde haft ≥ 2 attack i det forudgående år, og 30 % havde tidligere fået anden godkendt behandling for MS. I MRI-kohorten havde 45 % af patienterne gadolinium-forstærkede (Gd+) læsioner (gennemsnitligt 2,4).

Sammenlignet med placebo havde patienter behandlet med dimethylfumarat en klinisk relevant og statistisk signifikant reduktion i det primære endepunkt i studiet DEFINE - andel patienter med attack efter 2 år - og i det primære endepunkt i studiet CONFIRM - årlig attackrate (*annualised relapse rate* - ARR) efter 2 år.

ARR for glatirameracetat og placebo var henholdsvis 0,286 og 0,401 i studiet CONFIRM svarende til en reduktion på 29 % (p = 0,013), hvilket er i overensstemmelse med de godkendte registreringsstudier.

	DEFINE		CONFIRM		
	Placebo	Dimethylfumarat 240 mg to gange dagligt	Placebo	Dimethylfumarat 240 mg to gange dagligt	Glatirameracetat
Kliniske endepunkter^a					
Antal patienter	408	410	363	359	350
Årlig attackrate	0,364	0,172***	0,401	0,224***	0,286*
Rate-ratio (95 % CI)		0,47 (0,37-0,61)		0,56 (0,42, 0,74)	0,71 (0,55, 0,93)
Andel med attack	0,461	0,270***	0,410	0,291**	0,321**
Risiko-ratio (95 % CI)		0,51 (0,40, 0,66)		0,66 (0,51, 0,86)	0,71 (0,55, 0,92)
Andel med 12-ugers bekræftet handikappgression	0,271	0,164**	0,169	0,128 [#]	0,156 [#]
Risiko-ratio (95 % CI)		0,62 (0,44, 0,87)		0,79 (0,52, 1,19)	0,93 (0,63, 1,37)

Andel med 24-ugers bekræftet invaliditetsprogression	0,169	0,128#	0,125	0,078#	0,108#
Risiko-ratio (95 % CI)		0,77 (0,52, 1,14)		0,62 (0,37, 1,03)	0,87 (0,55, 1,38)
Endepunkter ved MR-skanning^b					
Antal patienter	165	152	144	147	161
Gennemsnitligt antal (medianværdi) af nye eller nyligt forstørrede T2-læsioner over 2 år	16,5 (7,0)	3,2 (1,0)***	19,9 (11,0)	5,7 (2,0)***	9,6 (3,0)***
Middel læsionsratio (95 % CI)		0,15 (0,10, 0,23)		0,29 (0,21, 0,41)	0,46 (0,33, 0,63)
Gennemsnitligt antal (medianværdi) Gd-læsioner efter 2 år	1,8 (0)	0,1 (0)***	2,0 (0,0)	0,5 (0,0)***	0,7 (0,0)**
Odds-ratio (95 % CI)		0,10 (0,05, 0,22)		0,26 (0,15, 0,46)	0,39 (0,24, 0,65)
Gennemsnitligt antal (medianværdi) nye hypointense T1-læsioner over 2 år	5,7 (2,0)	2,0 (1,0)***	8,1 (4,0)	3,8 (1,0)***	4,5 (2,0)**
Middel læsionsratio (95 % CI)		0,28 (0,20, 0,39)		0,43 (0,30, 0,61)	0,59 (0,42, 0,82)

^aAlle analyser af kliniske endepunkter var *intent-to-treat*; ^bMR-kohorte anvendt ved MR-analyser

*P-værdi < 0,05; **P-værdi < 0,01; ***P-værdi < 0,0001; #ikke statistisk signifikant

Et åbent, ikke-kontrolleret, 8-årigt forlængelsesstudie (ENDORSE) inkluderede 1.736 egnede RRMS-patienter fra de pivotale studier (DEFINE og CONFIRM). Det primære formål med studiet var at vurdere sikkerheden ved langtidsbehandling med dimethylfumarat hos patienter med RRMS. Ud af de 1.736 patienter blev ca. halvdelen (909, 52 %) behandlet i 6 år eller længere. 501 patienter blev kontinuerligt behandlet med dimethylfumarat 240 mg to gange dagligt på tværs af alle 3 studier, og 249 patienter, som tidligere var behandlet med placebo i studierne DEFINE og CONFIRM, fik behandling med 240 mg to gange dagligt i studiet ENDORSE. Patienter, der fik behandling to gange dagligt kontinuerligt, blev behandlet i op til 12 år.

I løbet af studiet ENDORSE havde mere end halvdelen af alle patienter behandlet med dimethylfumarat 240 mg to gange dagligt ikke noget attack. For patienter, der blev behandlet kontinuerligt to gange dagligt på tværs af alle 3 studier, var den justerede ARR 0,187 (95 % CI: 0,156; 0,224) i studierne DEFINE og CONFIRM og 0,141 (95 % CI: 0,119; 0,167) i studiet ENDORSE. For patienter, der tidligere var behandlet med placebo, faldt den justerede ARR fra 0,330 (95 % CI: 0,266; 0,408) i studierne DEFINE og CONFIRM til 0,149 (95 % CI: 0,116; 0,190) i studiet ENDORSE.

I studiet ENDORSE havde størstedelen af patienterne (> 75 %) ikke bekræftet invaliditetsprogression (målt som 6-måneders vedvarende invaliditetsprogression). Puljede resultater fra de tre studier viste, at dimethylfumarat-behandlede patienter, havde konsekvente og lave rater af bekræftet invaliditetsprogression med en let stigning i gennemsnitlige EDSS-scorer på tværs af ENDORSE. MR-scanningsvurderinger op til år 6, som inkluderede 752 patienter, der tidligere havde været inkluderet i MR-scanningskohorten i studierne DEFINE og CONFIRM, viste, at størstedelen af patienterne (ca. 90 %) ikke havde nogen Gd-forstærkede læsioner. I løbet af de 6 år forblev det årlige justerede gennemsnitlige antal af nye eller nyligt forstørrede T2- og nye T1-læsioner lavt.

Virkning hos patienter med høj sygdomsaktivitet:

Der blev i studierne DEFINE og CONFIRM observeret en konsistent behandlingseffekt på attacker i en undergruppe af patienter med høj sygdomsaktivitet, mens effekten på tiden til 3-måneders vedvarende sygdomsprogression ikke blev klart fastlagt. På grund af studiedesignet blev høj sygdomsaktivitet defineret som følger:

- Patienter med 2 eller flere angreb i løbet af ét år og med en eller flere Gd-forstærkede læsioner på MR I (n = 42 i DEFINE, n = 51 i CONFIRM) eller;
- Patienter, der ikke har responderet på et fuldstændigt og tilstrækkeligt behandlingsforløb (af mindst et års varighed) af beta-interferon, og som har haft mindst 1 angreb i det forudgående år, mens de var i behandling, og mindst 9 T2-hyperintense læsioner påvist ved kranial MR-scanning eller mindst 1 Gd-forstærket læsion, eller patienter, der har haft en uændret eller øget angrebsrate i det forudgående år sammenlignet med de foregående 2 år (n = 177 i DEFINE, n = 141 i CONFIRM).

Pædiatrisk population

Dimethylfumarats sikkerhed og virkning ved pædiatrisk RRMS blev evalueret i et randomiseret, åbent parallelgruppestudie med aktiv kontrol (interferon beta-1a) hos patienter med RRMS i alderen 10 til under 18 år. 150 patienter blev randomiseret til dimethylfumarat (240 mg to gange dagligt oralt) eller interferon beta-1a (30 µg i.m. én gang ugentligt) i 96 uger. Det primære endepunkt var andelen af patienter uden nye eller nyligt forstørrede hyperintense T2-læsioner på MR-scanninger af hjernen ved uge 96. Det vigtigste sekundære endepunkt var antallet af nye eller nyligt forstørrede hyperintense T2-læsioner på MR-scanninger af hjernen ved uge 96. Der fremlægges deskriptiv statistik, da der ikke på forhånd var planlagt en bekræftende hypotese for det primære endepunkt.

Andelen af patienter i ITT-populationen uden nye eller nyligt forstørrede T2-læsioner på MR-scanningen ved uge 96 i forhold til *baseline* var 12,8 % for dimethylfumarat *versus* 2,8 % i interferon beta-1a-gruppen. Det gennemsnitlige antal nye eller nyligt forstørrede T2-læsioner ved uge 96 i forhold til *baseline* justeret for *baseline*-antallet af T2-læsioner og alder (ITT-population fraregnet patienter uden MR-scanningsmålinger) var 12,4 for dimethylfumarat og 32,6 for interferon beta-1a.

Sandsynligheden for klinisk recidiv var 34 % i dimethylfumarat-gruppen og 48 % i interferon beta-1a-gruppen ved afslutningen af den 96 uger lange åbne studieperiode.

Sikkerhedsprofilen for pædiatriske patienter (i alderen 13 til under 18 år), der fik dimethylfumarat, stemte kvalitativt overens med den, der tidligere er observeret for voksne patienter (se pkt. 4.8).

5.2 Farmakokinetiske egenskaber

Oralt administreret dimethylfumarat undergår en hurtig præsystemisk hydrolyse ved hjælp af esteraser og omdannes til dets primære metabolit, monomethylfumarat, som også er aktivt. Dimethylfumarat kan ikke kvantificeres i plasma efter oral administration af dimethylfumarat. Derfor blev alle farmakokinetiske analyser i relation til dimethylfumarat udført med monomethylfumaratkonzentrationer i plasma. Farmakokinetiske data er bestemt hos patienter med multipel sklerose og hos raske frivillige.

Absorption

Monomethylfumarats T_{max} er 2 til 2,5 timer. Idet de hårde dimethylfumarat-enterokapsler indeholder tabletter, som er beskyttede af et syreresistent overtræk, absorberes de først, når de forlader maven (generelt under 1 time). Efter administration af 240 mg to gange dagligt sammen med mad var den mediane peak-værdi (C_{max}) 1,72 mg/l, og det totale areal under kurven (AUC) for eksponering var 8,02 timer·mg/l hos patienter med multipel sklerose. Samlet set steg C_{max} og AUC nogenlunde proportionalt med dosis i det undersøgte dosisinterval (120 mg til 360 mg). Patienter med multipel sklerose fik to doser på 240 mg med 4 timers mellemrum som en del af et tre gange dagligt dosisregime. Dette resulterede i en minimal eksponeringsakkumulation, som gav en stigning i den mediane C_{max} på 12 % sammenlignet med dosering to gange dagligt (1,72 mg/l for dosering to gange dagligt sammenlignet med 1,93 mg/l for dosering tre gange dagligt) uden sikkerhedsimplikationer.

Mad har ingen klinisk signifikant virkning på eksponeringen for dimethylfumarat. Dimethylfumarat bør dog tages sammen med mad, da det giver en bedre tolerance i forhold til rødme og gastrointestinale bivirkninger (se pkt. 4.2).

Fordeling

Det tilsyneladende distributionsvolumen efter oral administration af 240 mg dimethylfumarat varierer mellem 60 l og 90 l. Plasmaproteinbindingen af monomethylfumarat hos mennesker ligger generelt mellem 27 % og 40 %.

Biotransformation

Hos mennesker metaboliseres dimethylfumarat i vidt omfang, og under 0,1 % af dosis udskilles som umetaboliseret dimethylfumarat i urinen. Indledningsvist metaboliseres det af esteraser, som findes alle steder i gastrointestinalkanal, blod og væv, inden det når systemkredsløbet. Yderligere metabolisering sker gennem tricarboxylsyrecyklussen uden involvering af CYP-systemet. Et enkelt-dosis-studie med 240 mg ¹⁴C-dimethylfumarat identificerede glucose som den dominerende metabolit i humant plasma. Andre cirkulerende metabolitter inkluderede fumarsyre, citronsyre og monomethylfumarat. *Downstream*-metaboliseringen af fumarsyre sker gennem tricarboxylsyrecyklussen med CO₂-udskillelse som den primære eliminationsvej.

Elimination

CO₂-udskillelse er den primære eliminationsvej for dimethylfumarat og redegør for 60 % af dosis. Renal og fækal elimination er sekundære eliminationsveje og står for en udskillelse af henholdsvis 15,5 % og 0,9 % af dosis.

Den terminale halveringstid af monomethylfumarat er kort (cirka 1 time), og der er ingen cirkulerende monomethylfumarat til stede efter 24 timer hos flertallet af individerne. Moderstoffet eller monomethylfumarat akkumuleres ikke ved administration af flere doser dimethylfumarat som del af det terapeutiske regime.

Linearitet

Dimethylfumarateksponeringen stiger tilnærmelsesvist proportionalt med dosis (enkelt-doser og flere doser) i det undersøgte dosisinterval mellem 120 mg til 360 mg.

Farmakokinetik i særlige patientgrupper

På basis af resultaterne i variansanalysen (ANOVA) er kropsvægt hovedkovariansen for eksponering (C_{max} og AUC) hos patienter med RRMS, men den havde ingen indflydelse på sikkerheden og virkningen i de kliniske studier.

Køn og alder havde ikke nogen klinisk signifikant virkning på dimethylfumarats farmakokinetik. Farmakokinetikken hos patienter fra og med 65 år er ikke blevet undersøgt.

Pædiatrisk population

Dimethylfumarats farmakokinetiske profil ved en dosis på 240 mg to gange dagligt blev evalueret i et lille, åbent, ikke-kontrolleret studie med patienter i alderen 13 til 17 år med RRMS (n = 21). Dimethylfumarats farmakokinetik hos disse unge patienter svarede til den, der tidligere var set hos voksne patienter (C_{max}: 2,00±1,29 mg/l; AUC_{0-12t}: 3,62±1,16 timer·mg/l, hvilket svarer til en samlet daglig AUC på 7,24 timer·mg/l).

Nyreinsufficiens

Da nyrerne er en sekundær eliminationsvej for dimethylfumarat og står for under 16 % af den administrerede dosis, blev der ikke foretaget nogen evaluering af farmakokinetikken hos individer med nyreinsufficiens.

Leverinsufficiens

Idet dimethylfumarat og monomethylfumarat metaboliseres ved hjælp af esteraser uden involvering af CYP-systemet, blev farmakokinetikken hos individer med leverinsufficiens ikke evalueret.

5.3 Non-kliniske sikkerhedsdata

Bivirkningerne beskrevet i punkterne om toksikologi og reproduktionstoksicitet herunder er ikke observeret i kliniske studier, men er set i dyreforsøg efter eksponeringsniveauer, der svarer til kliniske eksponeringsniveauer.

Mutagenese

Dimethylfumarat og monomethylfumarat var negative i primærcellen i *in vitro*-analyser (Ames, kromosomafvigelse i pattedyrceller). Dimethylfumarat var negativ i *in vivo*-mikronukleusanalysen hos rotter.

Karcinogenese

Der blev udført karcinogenicitetsstudier med dimethylfumarat i op til 2 år på mus og rotter. Dimethylfumarat blev administreret oralt i doser på 25, 75, 200 og 400 mg/kg/dag hos mus og i doser på 25, 50, 100 og 150 mg/kg/dag hos rotter.

Hos mus var hyppigheden af renalt tubulært karcinom øget ved 75 mg/kg/dag, svarende til eksponeringen (AUC) ved den anbefalede humane dosis. Hos rotter var hyppigheden af renalt tubulært karcinom og testikulært Leydig-celleadenom øget ved 100 mg/kg/dag, en omtrent 2 gange højere eksponering end ved den anbefalede humane dosis. Relevansen af disse fund for risikoen hos mennesker kendes ikke.

Hyppigheden af planocellulært papillom og karcinom i den ikke-glandulære mave (den forreste del af maven) steg hos mus ved en eksponering, der svarede til den anbefalede humane dosis, og hos rotter ved en eksponering, der svarede til under den anbefalede humane dosis (baseret på AUC). Den forreste del af maven hos gnavere findes ikke tilsvarende hos mennesker.

Toksikologi

Non-kliniske studier hos gnavere, kaniner og aber blev udført med en opløsning af dimethylfumarat (dimethylfumarat i 0,8 % hypromellose) administreret oralt med en sonde. Langtidskroniske studiet hos hunde blev udført med oral administration af dimethylfumarat-kapslen.

Der blev observeret nyreforandringer efter gentagen oral administration af dimethylfumarat hos mus, rotter, hunde og aber. Renal tubulær epitelregeneration, som er tegn på skader, blev observeret hos alle arter. Renal tubulær hyperplasi blev observeret hos rotter med livstidsdosering (2-års studie). Hos hunde, der fik daglige orale doser af dimethylfumarat gennem 11 måneder, blev den beregnede margin for kortikal atrofi observeret ved 3 gange den anbefalede dosis baseret på AUC. Hos aber, der fik daglige orale doser af dimethylfumarat gennem 12 måneder, blev enkeltcelle-nekrose observeret ved 2 gange den anbefalede dosis baseret på AUC. Interstitiel fibrose og kortikal atrofi blev observeret ved 6 gange den anbefalede dosis baseret på AUC. Relevansen af disse fund kendes ikke hos mennesker.

I testis blev der observeret degeneration af det seminiferøse epitel hos rotter og hunde. Fundene blev observeret hos rotter ved omtrent den anbefalede dosis og hos hunde ved 3 gange den anbefalede dosis (baseret på AUC). Relevansen af disse fund kendes ikke hos mennesker.

Fundene i den forreste del af maven hos mus og rotter bestod af pladeepitel-hyperplasi og hyperkeratose, inflammation, og planocellulært papillom og karcinom i studier af 3 måneders varighed eller længere. Den forreste del af maven hos mus og rotter findes ikke tilsvarende hos mennesker.

Reproduktionstoksicitet

Oral administration af dimethylfumarat til hanrotter i doser på 75, 250 og 375 mg/kg/dag før og under parring havde ingen virkning på hannernes fertilitet op til den højeste testede dosis (mindst 2 gange den anbefalede dosis baseret på AUC). Oral administration af dimethylfumarat til hunrotter i doser på 25, 100 og 250 mg/kg/dag før og under parring og fortsat til den 7. gestationsdag, inducerede en reduktion i antallet af østrusstadier efter 14 dage og øgede antallet af dyr med forlænget diøstrus ved den højeste testede dosis (11 gange den anbefalede dosis baseret på AUC). Disse forandringer påvirkede dog ikke fertiliteten eller antallet af producerede levedygtige fostre.

Det er vist, at dimethylfumarat passerer placentamembranen ind i føtalt blod hos rotter og kaniner med ratio af føtal:maternel plasmakoncentration på henholdsvis 0,48-0,64 og 0,1. Der blev ikke observeret misdannelser ved nogen dosis af dimethylfumarat hos rotter eller kaniner. Oral administration af dimethylfumarat i doser på 25, 100 og 250 mg/kg/dag til drægtige rotter under organogenesen resulterede i negative virkninger hos moderdyret ved 4 gange den anbefalede dosis baseret på AUC samt lav fostervægt og forsinket ossifikation (metatarsal og posterior ekstremitet falanks) ved 11 gange den anbefalede dosis baseret på AUC. Den lavere fostervægt og den forsinkede ossifikation blev betragtet som værende sekundært til maternel toksicitet (reduceret kropsvægt og fødeindtagelse).

Oral administration af dimethylfumarat i doser på 25, 75 og 150 mg/kg/dag til drægtige kaniner under organogenesen havde ingen virkning på den embryo-føtale udvikling, men resulterede i reduceret maternel kropsvægt ved 7 gange den anbefalede dosis og øgede antallet af aborter ved 16 gange den anbefalede dosis - baseret på AUC.

Oral administration af dimethylfumarat ved doser på 25, 100 og 250 mg/kg/dag til rotter under drægtighed og laktation resulterede i lavere kropsvægt hos F1-afkommet og forsinket kønsmodning hos F1-hanner ved 11 gange den anbefalede dosis baseret på AUC. Der var ingen virkning på fertiliteten hos F1-afkommet. Den lavere kropsvægt hos afkommet blev betragtet som værende sekundær til maternel toksicitet.

To toksicitetsstudier med juvenile rotter med daglig oral administration af dimethylfumarat fra postnataldag (PND) 28 til og med PND 90-93 (svarende til en ca. alder på 3 år og derover hos mennesker) viste tilsvarende målorgantoksiciteter i nyren og formaven som de, der er observeret hos voksne dyr. I det første studie påvirkede dimethylfumarat ikke udvikling, neuroadfærd eller hanlig og hunlig fertilitet op til den højeste dosis på 140 mg/kg/dag (ca. 4,6 gange den anbefalede dosis hos mennesker baseret på begrænsede AUC-data hos pædiatriske patienter). Der blev ligeledes ikke observeret virkninger på hanlige reproduktionsorganer og tilhørende organer op til den højeste dimethylfumarat-dosis på 375 mg/kg/dag i det andet studie med juvenile hanrotter (ca. 15 gange det formodede AUC ved den anbefalede pædiatriske dosis). Der sås dog nedsat knoglemineralindhold og -tæthed i femur og lændehvirvler hos juvenile hanrotter. Der blev endvidere observeret ændringer i knogledensitometri hos juvenile rotter efter oral administration af diroximelfumarat, en anden fumarsyreester, der metaboliseres til den samme aktive metabolit monomethylfumarat in vivo. NOAEL-værdien for densitometriændringerne hos juvenile rotter er ca. 1,5 gange den formodede AUC ved den anbefalede pædiatriske dosis. En sammenhæng mellem knoglevirkningerne og lavere kropsvægt er mulig, men det kan ikke udelukkes, at der er tale om en direkte virkning. De knoglerelaterede fund har begrænset relevans for voksne patienter. Relevansen for pædiatriske patienter kendes ikke.

6. FARMACEUTISKE OPLYSNINGER

6.1 Hjælpemidler

Kapselindhold

Cellulose, mikrokrystallinsk

Croscarmellosenatrium
Silica, kolloid, vandfri
Magnesiumstearat
Methacrylsyre-methylmethacrylat copolymer
Triethylcitrat
Methacrylsyre-ethylacrylat copolymer dispersion
Talcum

Kapselskal

Gelatine
Titandioxid (E171)
Brilliant Blue FCF (E133)

Kapselprægning (sort blæk)

Shellac
Sort jernoxid (E172)
Propylenglycol
Kaliumhydroxid

6.2 Uforligeligheder

Ikke relevant.

6.3 Opbevaringstid

2 år

6.4 Særlige opbevaringsforhold

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen.

6.5 Emballagetype og pakningsstørrelser

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde

14 og 14 x 1 kapsler i PVC/PE/PVDC aluminium blisterpakninger og 100 kapsler i hvid HDPE-flaske, polypropylenhætte med varmeinduktionsforsegling.

Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde

56, 56 x 1 og 196 kapsler i PVC/PE/PVDC aluminium blisterpakninger og 100 og 168 kapsler i hvid HDPE-flaske, polypropylenhætte med varmeinduktionsforsegling.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

6.6 Regler for bortskaffelse

Ingen særlige forholdsregler.

7. INDEHAVER AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

TEVA GmbH
Graf-Arco-Str. 3
89079 Ulm

Tyskland

8. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1702/001

EU/1/22/1702/002

EU/1/22/1702/003

EU/1/22/1702/004

EU/1/22/1702/005

EU/1/22/1702/006

EU/1/22/1702/007

EU/1/22/1702/008

9. DATO FOR FØRSTE MARKEDSFØRINGSTILLADELSE/FORNYELSE AF TILLADELSEN

Dato for første markedsføringstilladelse:

10. DATO FOR ÆNDRING AF TEKSTEN

Yderligere oplysninger om dette lægemiddel findes på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>

BILAG II

- A. FREMSTILLER(E) ANSVARLIG(E) FOR BATCHFRIGIVELSE**
- B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE**
- C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN**
- D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET**

A. FREMSTILLERANSVARLIG FOR BATCHFRIGIVELSE

Navn og adresse på de fremstillere, der er ansvarlige for batchfrigivelse

Balkanpharma - Dupnitsa AD
3 Samokovsko Shose Str.
2600 Dupnitsa
Bulgarien

Merckle GmbH
Ludwig-Merckle-Straße 3
89143 Blaubeuren
Tyskland

Teva Operations Poland Sp. z o.o.
ul. Mogilska 80
31-546 Krakow
Polen

PLIVA Hrvatska d.o.o. (PLIVA Croatia Ltd.)
Prilaz baruna Filipovića 25
10000 Zagreb
Kroatien

På lægemidlets trykte indlægsseddel skal der anføres navn og adresse på den fremstiller, som er ansvarlig for frigivelsen af den pågældende batch.

B. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER VEDRØRENDE UDLEVERING OG ANVENDELSE

Lægemidlet må kun udleveres efter ordination på en recept udstedt af en begrænset lægegruppe (se bilag I: Produktresumé, pkt. 4.2).

C. ANDRE FORHOLD OG BETINGELSER FOR MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

• Periodiske, opdaterede sikkerhedsindberetninger (PSUR'er)

Kravene for fremsendelse af PSUR'er for dette lægemiddel fremgår af listen over EU-referencedatoer (EURD list), som fastsat i artikel 107c, stk. 7, i direktiv 2001/83/EF, og alle efterfølgende opdateringer offentliggjort på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>.

D. BETINGELSER ELLER BEGRÆNSNINGER MED HENSYN TIL SIKKER OG EFFEKTIV ANVENDELSE AF LÆGEMIDLET

• Risikostyringsplan (RMP)

Indehaveren af markedsføringstilladelsen skal udføre de påkrævede aktiviteter og foranstaltninger vedrørende lægemiddelovervågning, som er beskrevet i den godkendte RMP, der fremgår af modul 1.8.2 i markedsføringstilladelsen, og enhver efterfølgende godkendt opdatering af RMP.

En opdateret RMP skal fremsendes:

- på anmodning fra Det Europæiske Lægemiddelagentur
- når risikostyringssystemet ændres, særlig som følge af, at der er modtaget nye oplysninger, der kan medføre en væsentlig ændring i benefit/risk-forholdet, eller som følge af, at en vigtig

milepæl (lægemiddelovervågning eller risikominimering) er nået.

BILAG III
ETIKETTERING OG INDLÆGSSEDDEL

A. ETIKETERING

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE

YDERKARTON

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver hård enterokapsel indeholder 120 mg dimethylfumarat.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Enterokapsler, hårde

Bliester

14 enterokapsler, hårde

14 x 1 enterokapsler, hårde

Flasker

100 enterokapsler, hårde

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Oral anvendelse.

Slug kapslen hel. Læs indlægssedlen inden brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER

8. UDLØBSDATO

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE

ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

TEVA GmbH
Graf-Arco-Str. 3
89079 Ulm
Tyskland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1702/001 14 kapsler
EU/1/22/1702/002 14x1 kapsler
EU/1/22/1702/003 100 kapsler

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

Dimethyl fumarate Teva 120 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP

BLISTER

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

TEVA GmbH

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

14 enterokapsler, hårde (kun kalenderpakning)

Morgen

Aften

Man.

Tirs.

Ons.

Tors.

Fre.

Lør.

Søn.

Sol som symbol

Måne som symbol

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN INDRE EMBALLAGE

FLASKEETIKET

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver hård enterokapsel indeholder 120 mg dimethylfumarat.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Enterokapsler, hårde

100 enterokapsler, hårde

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Oral anvendelse.
Slug kapslen hel. Læs indlægssedlen inden brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER

8. UDLØBSDATO

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

**10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE
ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF**

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1702/003 100 kapsler

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN YDRE EMBALLAGE**YDERKARTON****1. LÆGEMIDLETS NAVN**

Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver hård enterokapsel indeholder 240 mg dimethylfumarat.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER**4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)**

Enterokapsler, hårde

Blister

56 enterokapsler, hårde

56 x 1 enterokapsler, hårde

196 enterokapsler, hårde

Flasker

100 enterokapsler, hårde

168 enterokapsler, hårde

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Oral anvendelse.

Slug kapslen hel. Læs indlægssedlen inden brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER**8. UDLØBSDATO**

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

TEVA GmbH
Graf-Arco-Str. 3
89079 Ulm
Tyskland

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1702/004 56 kapsler
EU/1/22/1702/005 56x1 kapsler
EU/1/22/1702/006 168 kapsler
EU/1/22/1702/007 196 kapsler
EU/1/22/1702/008 100 kapsler

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

Dimethyl fumarate Teva 240 mg

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

Der er anført en 2D-stregkode, som indeholder en entydig identifikator.

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

PC
SN
NN

MINDSTEKRAV TIL MÆRKNING PÅ BLISTER ELLER STRIP

BLISTER

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

2. NAVN PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

TEVA GmbH

3. UDLØBSDATO

EXP

4. BATCHNUMMER

Lot

5. ANDET

56 enterokapsler, hårde (kun kalenderpakning)

Morgen

Aften

Man.

Tirs.

Ons.

Tors.

Fre.

Lør.

Søn.

Sol som symbol

Måne som symbol

MÆRKNING, DER SKAL ANFØRES PÅ DEN INDRE EMBALLAGE

FLASKEETIKET

1. LÆGEMIDLETS NAVN

Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

2. ANGIVELSE AF AKTIVT STOF/AKTIVE STOFFER

Hver hård enterokapsel indeholder 240 mg dimethylfumarat.

3. LISTE OVER HJÆLPESTOFFER

4. LÆGEMIDDELFORM OG INDHOLD (PAKNINGSSTØRRELSE)

Enterokapsler, hårde

100 enterokapsler, hårde

168 enterokapsler, hårde

5. ANVENDELSESMÅDE OG ADMINISTRATIONSVEJ(E)

Oral anvendelse.

Slug kapslen hel. Læs indlægssedlen inden brug.

**6. SÆRLIG ADVARSEL OM, AT LÆGEMIDLET SKAL OPBEVARES
UTILGÆNGELIGT FOR BØRN**

Opbevares utilgængeligt for børn.

7. EVENTUELLE ANDRE SÆRLIGE ADVARSLER

8. UDLØBSDATO

EXP

9. SÆRLIGE OPBEVARINGSBETINGELSER

**10. EVENTUELLE SÆRLIGE FORHOLDSREGLER VED BORTSKAFFELSE AF IKKE
ANVENDT LÆGEMIDDEL SAMT AFFALD HERAF**

11. NAVN OG ADRESSE PÅ INDEHAVEREN AF MARKEDSFØRINGSTILLADELSEN

12. MARKEDSFØRINGSTILLADELSESNUMMER (-NUMRE)

EU/1/22/1702/006 168 kapsler

EU/1/22/1702/008 100 kapsler

13. BATCHNUMMER

Lot

14. GENEREL KLASSIFIKATION FOR UDLEVERING

15. INSTRUKTIONER VEDRØRENDE ANVENDELSEN

16. INFORMATION I BRAILLESKRIFT

17. ENTYDIG IDENTIFIKATOR – 2D-STREGKODE

18. ENTYDIG IDENTIFIKATOR - MENNESKELIGT LÆSBARE DATA

B. INDLÆGSSEDDEL

Indlægsseddel: Information til patienten

Dimethyl fumarate Teva 120 mg enterokapsler, hårde
Dimethyl fumarate Teva 240 mg enterokapsler, hårde
dimethylfumarat

Læs denne indlægsseddel grundigt, inden du begynder at tage dette lægemiddel, da den indeholder vigtige oplysninger.

- Gem indlægssedlen. Du kan få brug for at læse den igen.
- Spørg lægen eller apotekspersonalet, hvis der er mere, du vil vide.
- Lægen har ordineret dette lægemiddel til dig personligt. Lad derfor være med at give medicinen til andre. Det kan være skadeligt for andre, selvom de har de samme symptomer, som du har.
- Kontakt lægen eller apotekspersonalet, hvis du får bivirkninger, herunder bivirkninger, som ikke er nævnt i denne indlægsseddel. Se punkt 4.

Oversigt over indlægssedlen

1. Virkning og anvendelse
2. Det skal du vide, før du begynder at tage Dimethyl fumarate Teva
3. Sådan skal du tage Dimethyl fumarate Teva
4. Bivirkninger
5. Opbevaring
6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

1. Virkning og anvendelse

Hvad Dimethyl fumarate Teva er

Dimethyl fumarate Teva er medicin, der indeholder det aktive stof **dimethylfumarat**.

Hvad Dimethyl fumarate Teva anvendes til

Dimethyl fumarate Teva anvendes til behandling af attackvis remitterende multipel sklerose (MS) hos patienter i alderen 13 år og derover.

MS er en kronisk sygdom, der påvirker centralnervesystemet (CNS), herunder hjernen og rygmærven. Attackvis remitterende MS er kendetegnet ved gentagne attacker (tilbagefald) af symptomer fra nervesystemet. Symptomerne varierer fra patient til patient, men omfatter typisk gangbesvær, balanceproblemer og synsforstyrrelser (f.eks. sløret syn eller dobbeltsyn). Disse symptomer kan forsvinde helt, når tilbagefaldet er overstået, men nogle gener kan vare ved.

Sådan virker Dimethyl fumarate Teva

Dimethyl fumarate Teva lader til at virke ved at forhindre kroppens forsvarssystem i at skade din hjerne og rygmærve. Dette kan også hjælpe med til at forsinke fremtidig forværring af MS.

2. Det du skal vide, før du begynder at tage Dimethyl fumarate Teva

Tag ikke Dimethyl fumarate Teva

- **hvis du er allergisk over for dimethylfumarat** eller et af de øvrige indholdsstoffer i Dimethyl fumarate Teva (angivet i punkt 6).
- **hvis der er formodning om, at du lider af en sjælden hjerneinfektion kaldet progressiv multifokal leukoencefalopati (PML), eller hvis PML er blevet bekræftet.**

Advarsler og forsigtighedsregler

Dimethyl fumarate Teva kan påvirke **antallet af hvide blodlegemer**, dine **nyrer** og din **lever**. Inden du starter med at tage Dimethyl fumarate Teva, vil din læge tage en blodprøve og bestemme antallet af hvide blodlegemer i dit blod samt kontrollere, at dine nyrer og din lever fungerer korrekt. Din læge vil tage disse blodprøver regelmæssigt under behandlingen. Hvis antallet af dine hvide blodlegemer falder under behandlingen, vil din læge muligvis overveje yderligere analyser eller afbryde behandlingen.

Kontakt lægen, før du tager Dimethyl fumarate Teva, hvis du har:

- en alvorlig **nyresygdom**
- en alvorlig **leversygdom**
- en sygdom i **maven** eller **tarmsystemet**
- en alvorlig **infektion** (såsom lungebetændelse).

Herpes zoster (helvedesild) kan forekomme ved behandling med Dimethyl fumarate Teva. I visse tilfælde er der forekommet alvorlige komplikationer. **Du skal omgående informere lægen**, hvis du har mistanke om, at du har symptomer på helvedesild.

Hvis du mener, at din MS bliver værre (f.eks. svaghed eller synsændringer), eller hvis du bemærker nye symptomer, skal du straks tale med din læge, da dette kan være symptomer på en sjælden hjerneinfektion kaldet progressiv multifokal leukoencefalopati (PML). PML er en alvorlig lidelse, der kan resultere i svær invaliditet eller død.

En sjælden, men alvorlig nyresygdom (Fanconis syndrom) er blevet indberettet for lægemidler indeholdende dimethylfumarat i kombination med andre fumarsyreestere anvendt til behandling af psoriasis (en hudsygdom). Hvis du bemærker, at du tisser mere, er mere tørstig og drikker mere end normalt, at dine muskler virker svagere, du brækker en knogle eller blot har ømhed og smerter, skal du kontakte lægen hurtigst muligt, så det kan blive undersøgt nærmere.

Børn og unge

Ovenstående advarsler og forsigtighedsregler gælder også for børn. Dimethyl fumarate Teva kan anvendes til børn og unge i alderen 13 år og derover. Der foreligger ingen data for børn under 10 år.

Brug af anden medicin sammen med Dimethyl fumarate Teva

Fortæl altid lægen eller apotekspersonalet, hvis du tager anden medicin, for nylig har taget anden medicin eller planlægger at tage anden medicin. Oplys især, hvis du tager følgende:

- medicin, der indeholder **fumarsyreestere** (fumarater), som anvendes til behandling af psoriasis
- **medicin, der påvirker kroppens immunsystem**, herunder **andre lægemidler, der anvendes til behandling af MS**, såsom fingolimod, natalizumab, teriflunomid, alemtuzumab, ocrelizumab eller cladribin, eller nogle hyppigt anvendte lægemidler mod kræft (rituximab eller mitoxantron)
- **medicin, der påvirker nyrerne**, herunder **nogle antibiotika** (til behandling af infektioner), vanddrivende medicin (*diuretika*), **visse typer smertestillende midler** (såsom ibuprofen og andre lignende lægemidler mod gigt og medicin, som købes uden recept) og medicin, der indeholder **lithium**
- vaccination med visse typer vacciner (*levende, svækkede vacciner*) under behandling med Dimethyl fumarate Teva kan forårsage, at du får en infektion, og skal derfor undgås. Din læge vil rådgive dig om, hvorvidt andre typer vacciner (*ikke-levende vacciner*) skal gives.

Brug af Dimethyl fumarate Teva sammen med alkohol

Indtagelse af mere end en lille mængde (mere end 50 ml) stærk alkohol (mere end 30 volumen%; f.eks. spiritus) skal undgås den første time efter indtagelse af Dimethyl fumarate Teva, da alkohol kan interagere med denne medicin. Dette kan medføre irritation i maven, især hos personer der allerede har tilbøjelighed til dette.

Graviditet og amning

Hvis du er gravid eller ammer, har mistanke om, at du er gravid, eller planlægger at blive gravid, skal du spørge din læge eller apotekspersonalet til råds, før du tager dette lægemiddel.

Graviditet

Tag ikke Dimethyl fumarate Teva, hvis du er gravid, medmindre du har drøftet det med din læge.

Amning

Det vides ikke, om det aktive stof i Dimethyl fumarate Teva udskilles i modermælk. Dimethyl fumarate Teva bør ikke anvendes under amning. Din læge vil hjælpe dig med at afgøre, hvorvidt du skal stoppe med at amme eller med at tage Dimethyl fumarate Teva. Denne overvejelse vil afveje fordelene for dit barn ved at amme og fordelene for dig ved behandling.

Trafik- og arbejdssikkerhed

Virkingen af Dimethyl fumarate Teva på din evne til at føre motorkøretøjer og betjene maskiner er ikke kendt. Det forventes ikke, at Dimethyl fumarate Teva påvirker din evne til at føre motorkøretøj og betjene maskiner.

Dimethyl fumarate Teva indeholder natrium

Dette lægemiddel indeholder mindre end 1 mmol natrium (23 mg) pr. hård enterokapsel, dvs. det er i det væsentlige natriumfrit.

3. Sådan skal du tage Dimethyl fumarate Teva

Tag altid lægemidlet nøjagtigt efter lægens anvisning. Er du i tvivl, så spørg lægen.

Startdosis

120 mg to gange dagligt.

Tag denne startdosis de første 7 dage og tag derefter den normale dosis.

Normal dosis

240 mg to gange dagligt.

Dimethyl fumarate Teva er til oral anvendelse.

Hver enterokapsel skal sluges hel med lidt vand. Kapslen må ikke deles, knuses, opløses, suttes eller tygges, idet dette kan øge hyppigheden af nogle af bivirkningerne.

Tag Dimethyl fumarate Teva sammen med mad – det kan hjælpe med at reducere nogle af de meget almindelige bivirkninger (angivet i punkt 4).

Hvis du har taget for meget Dimethyl fumarate Teva

Kontakt omgående din læge, hvis du har taget for mange kapsler. Du kan opleve bivirkninger, som ligner dem, der beskrives herunder i punkt 4.

Hvis du har glemt at tage Dimethyl fumarate Teva

Du må ikke tage en dobbeltdosis som erstatning for den glemte dosis.

Du kan tage den glemte dosis, hvis du lader mindst 4 timer gå mellem hver dosis, ellers skal du vente til næste planlagte dosis.

Spørg lægen eller apotekspersonalet, hvis der er noget, du er i tvivl om.

4. Bivirkninger

Dette lægemiddel kan som alle andre lægemidler give bivirkninger, men ikke alle får bivirkninger.

Alvorlige bivirkninger

Dimethyl fumarate Teva kan sænke antallet af lymfocytter (en type hvide blodlegemer). Har du et lavt antal hvide blodlegemer, kan det øge din risiko for infektion, herunder risikoen for en sjælden hjerneinfektion kaldet progressiv multifokal leukoencefalopati (PML). PML kan resultere i svær invaliditet eller død. PML er forekommet efter 1 til 5 års behandling, og din læge bør derfor fortsætte med at overvåge dine hvide blodlegemer under hele din behandling, og du skal være opmærksom på eventuelle symptomer på PML som beskrevet nedenfor. Risikoen for PML kan være højere, hvis du tidligere har taget et lægemiddel, der forringer funktionaliteten af din krops immunsystem.

Symptomerne på PML kan ligne et MS-angreb. Symptomer kan inkludere ny eller forværret svaghed i den ene side af kroppen, klodsethed, synsændringer, ændret tankegang eller hukommelse, forvirring eller personlighedsændringer eller tale- og kommunikationsvanskeligheder, der varer længere end nogle dage. Hvis du mener, at din MS bliver værre, eller hvis du bemærker nye symptomer under behandlingen med Dimethyl fumarate Teva, er det derfor meget vigtigt, at du taler med din læge så hurtigt som muligt. Du skal også tale med din partner eller omsorgspersoner og fortælle dem om din behandling. Der kan opstå symptomer, som du ikke selv er opmærksom på.

→ **Ring straks til din læge, hvis du får nogle af disse symptomer.**

Svære overfølsomhedsreaktioner

Hypigheden af svære overfølsomhedsreaktioner kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data (ikke kendt). Rødme i ansigtet eller på kroppen er en meget almindelig bivirkning. Hvis rødmen ledsages af et rødt udslæt eller nældefeber, **og** du samtidig får et eller flere af følgende symptomer:

- hævelse af ansigt, læber, mund eller tunge (*angioødem*)
- hivende vejrtrækning, vejrtrækningsbesvær eller kortåndethed (*dypnø, hypoksi*)
- svimmelhed eller bevidstløshed (*hypotension*)

kan dette dog være tegn på en svær overfølsomhedsreaktion (*anafylaksi*).

→ **Stop med at tage Dimethyl fumarate Teva, og ring omgående til en læge.**

Andre bivirkninger

Meget almindelige (kan påvirke flere end 1 ud af 10 personer)

- rødme i ansigtet eller på kroppen med en varm, eventuel meget varm, brændende fornemmelse eller kløe (*blussen*)
- løs afføring (*diarré*)
- kvalme
- mavesmerter eller mavekramper.

→ **Hvis du tager medicinen sammen med mad**, kan det hjælpe med at reducere ovennævnte bivirkninger.

Stoffer, der kaldes ketoner, som kroppen producerer naturligt, er meget almindelige i urinanalyser under Dimethyl fumarate Teva-behandling.

Tal med lægen om, hvordan disse bivirkninger skal håndteres. Lægen sætter muligvis din dosis ned. Sæt ikke dosis ned, medmindre din læge beder dig om det.

Almindelige (kan påvirke op til 1 ud af 10 personer)

- tarmirritation
- opkastning
- dårlig fordøjelse
- irritation i slimhinden i mave-tarm-kanalen (*mavekatar*)
- gener i mave og tarm
- brændende fornemmelse
- hedeture, varm fornemmelse
- hudkløe
- udslæt
- lyserøde eller røde pletter på huden
- hårtab (*alopeci*).

Bivirkninger, som kan påvises i blod- eller urinprøver

- lavt antal hvide blodlegemer i blodet. Nedsat antal hvide blodlegemer kan betyde, at din krop er dårligere i stand til at bekæmpe en infektion. Såfremt du får en alvorlig infektion (eksempelvis lungebetændelse), skal du straks kontakte din læge.
- protein i urinen.
- forhøjet niveau af leverenzymmer (*ALAT, ASAT*) i blodet.

Ikke almindelige (kan påvirke op til 1 ud af 100 personer)

- allergiske reaktioner (*overfølsomhed*)
- nedsat antal blodplader.

Ikke kendt (hyppighed kan ikke estimeres ud fra forhåndenværende data).

- leverbetændelse og forhøjede niveauer af leverenzymmer (*ALAT eller ASAT i kombination med bilirubin*)
- herpes zoster (helvedesild) med symptomer såsom blærer, brændende, kløende eller smertende hud, typisk på den ene side af overkroppen eller ansigtet og andre symptomer såsom feber og svaghed i de tidlige stadier af infektionen, efterfulgt af følelsesløshed, kløe eller røde plamager med svære smerter løbende næse (*rinoré*).

Indberetning af bivirkninger

Hvis du oplever bivirkninger, bør du tale med din læge eller apotekspersonalet. Dette gælder også mulige bivirkninger, som ikke er medtaget i denne indlægsseddel. Du eller dine pårørende kan også indberette bivirkninger direkte til Lægemiddelstyrelsen via det nationale rapporteringssystem anført i [Appendiks V](#). Ved at indrapportere bivirkninger kan du hjælpe med at fremskaffe mere information om sikkerheden af dette lægemiddel.

Børn (i alderen 13 år og derover) og unge

Øvnenævnte bivirkninger gælder også for børn og unge.

En række bivirkninger blev indberettet hyppigere hos børn og unge end hos voksne, f.eks. hovedpine, mavesmerter eller -kramper, opkastning, ondt i halsen, hoste og menstruationssmerter.

5. Opbevaring

Opbevar lægemidlet utilgængeligt for børn.

Brug ikke lægemidlet efter den udløbsdato, der står på blisterpakningen, flasken og kartonen efter

“EXP”. Udløbsdatoen er den sidste dag i den nævnte måned.

Dette lægemiddel kræver ingen særlige forholdsregler vedrørende opbevaringen. Spørg apotekspersonalet, hvordan du skal bortskaffe medicinrester. Af hensyn til miljøet må du ikke smide medicinrester i afløbet, toiletet eller skraldespanden.

6. Pakningsstørrelser og yderligere oplysninger

Dimethyl fumarate Teva indeholder:

Aktivt stof: dimethylfumarat.

Dimethyl fumarate Teva 120 mg: Hver enterokapsel indeholder 120 mg dimethylfumarat.

Dimethyl fumarate Teva 240 mg: Hver enterokapsel indeholder 240 mg dimethylfumarat.

Øvrige indholdsstoffer: cellulose, mikrokrystallinsk, croscarmellosenatrium, talcum, silica, kolloid, vandfri, magnesiumstearat, triethylcitrat, methacrylsyre-methylmethacrylat copolymer, methacrylsyre-ethylacrylat copolymer dispersion, propylenglycol, gelatine, titandioxid (E171), brilliant blue FCF (E133), shellac, kaliumhydroxid og sort jernoxid (E172).

Udseende og pakningsstørrelser

Dimethyl fumarate Teva 120 mg hårde enterokapsler har en hvid, uigennemsigtig hoveddel og en blå, uigennemsigtig hætte med ‘D120’ præget med sort blæk på hætte og hoveddel. De kan fås i blisterpakninger med 14 og 14 x 1 kapsler og flasker med 100 kapsler.

Dimethyl fumarate Teva 240 mg hårde enterokapsler har en blå, uigennemsigtig hoveddel og en blå, uigennemsigtig hætte med ‘D240’ præget med sort blæk på hætte og hoveddel. De kan fås i blisterpakninger med 56, 56 x 1 og 196 kapsler og flasker med 100 og 168 kapsler.

Ikke alle pakningsstørrelser er nødvendigvis markedsført.

Indehaver af markedsføringstilladelsen

TEVA GmbH
Graf-Arco-Str. 3
89079 Ulm
Tyskland

Fremstiller

Balkanpharma - Dupnitsa AD
3 Samokovsko Shose Str.
2600 Dupnitsa
Bulgarien

Merckle GmbH
Ludwig-Merckle-Straße 3
89143 Blaubeuren
Tyskland

Teva Operations Poland Sp. z o.o.
ul. Mogilska 80
31-546 Krakow
Polen

PLIVA Hrvatska d.o.o. (PLIVA Croatia Ltd.)

Prilaz baruna Filipovića 25
10000 Zagreb
Kroatien

Hvis du ønsker yderligere oplysninger om dette lægemiddel, skal du henvende dig til den lokale repræsentant for indehaveren af markedsføringstilladelsen:

België/Belgique/Belgien

Teva Pharma Belgium N.V./S.A./AG
Tél/Tel: +32 38207373

България

Тева Фарма ЕАД
Тел: +359 24899585

Česká republika

Teva Pharmaceuticals CR, s.r.o.
Tel: +420 251007111

Danmark

Teva Denmark A/S
Tlf: +45 44985511

Deutschland

ratiopharm GmbH
Tel: +49 73140202

Eesti

UAB Teva Baltics Eesti filiaal
Tel: +372 6610801

Ελλάδα

Specifar A.B.E.E.
Τηλ: +30 2118805000

España

Teva Pharma, S.L.U.
Tel: +34 913873280

France

Teva Santé
Tél: +33 155917800

Hrvatska

Pliva Hrvatska d.o.o.
Tel: + 385 13720000

Ireland

Teva Pharmaceuticals Ireland
Tel: +44 2075407117

Ísland

Teva Pharma Iceland ehf.
Sími: +354 5503300

Lietuva

UAB Teva Baltics
Tel: +370 52660203

Luxembourg/Luxemburg

ratiopharm GmbH
Allemagne/Deutschland
Tél/Tel: +49 73140202

Magyarország

Teva Gyógyszergyár Zrt.
Tel: +36 12886400

Malta

Teva Pharmaceuticals Ireland
L-Irlanda
Tel: +44 2075407117

Nederland

Teva Nederland B.V.
Tel: +31 8000228400

Norge

Teva Norway AS
Tlf: +47 66775590

Österreich

ratiopharm Arzneimittel Vertriebs-GmbH
Tel: +43 1970070

Polska

Teva Pharmaceuticals Polska Sp. z o.o.
Tel: +48 223459300

Portugal

Teva Pharma - Produtos Farmacêuticos, Lda.
Tel: +351 214767550

România

Teva Pharmaceuticals S.R.L.
Tel: +40 212306524

Slovenija

Pliva Ljubljana d.o.o.
Tel: +386 15890390

Slovenská republika

TEVA Pharmaceuticals Slovakia s.r.o.
Tel: +421 257267911

Italia

Teva Italia S.r.l.
Tel: +39 028917981

Κύπρος

Specifar A.B.E.E.
Ελλάδα
Τηλ: +30 2118805000

Latvija

UAB Teva Baltics filiāle Latvijā
Tel: +371 67323666

Suomi/Finland

Teva Finland Oy
Puh/Tel: +358 201805900

Sverige

Teva Sweden AB
Tel: +46 42121100

United Kingdom (Northern Ireland)

Teva Pharmaceuticals Ireland
Ireland
Tel: +44 2075407117

Denne indlægsseddel blev senest ændret {MM/ÅÅÅÅ}.

Du kan finde yderligere oplysninger om dette lægemiddel på Det Europæiske Lægemiddelagenturs hjemmeside <http://www.ema.europa.eu>